

РЕШЕНИЕ

№ 13261

гр. София, 15.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **11101** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 1 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Ауто Тест България“ ЕООД-ЕИК-, представлявано от А. А. чрез адв.Ж.Й. срещу Решение № ПИ-317/13.10.2024г. издадено от Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за продължаване действието на наложни предварителни обезпечителни мерки изх. № С240022-139-0002070/04.10.2024г. издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП- С..

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него постановление. Сочи се, че решението е в нарушение на процесуалноправните норми, при неправилно тълкуване на разпоредбите на закона и в противоречие със събраните в хода на ревизията и приложени към административната преписка доказателства. Твърди се, че не е спазен принципът на съразмерност при обезпечаването. Отделно се поддържа, че административният акт е немотивиран и издаден при липса на обезпечителна нужда. Моли се за отмяна на акта.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява представлява се от адв.Й..Поддържа подадената жалба с релевираните в нея доводи, претендира разноси по списък.

Ответникът, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрк. Д., който оспорва подадената жалба. Претендира присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221724000788-020-004 от 14.06.2024г. на ТД на НАП С. е възложена ревизия на „Ауто Тест България“ ЕООД. В хода на ревизионното производство е установено, че предполагаемия размер на задълженията на дружеството ще бъде 3 141 992.90 лв. главница и лихва към 06.08.2024г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения №Р-22221724000788-039-001/06.08.2024г. на ръководителя на ревизията до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е поискано налагане на предварителни обезпечителни мерки на задълженията, които ще бъдат установени по отношение на дружеството в резултат на ревизията, възложена с посочената ЗВР.

Последвало е издаване на Постановление №С240022-023-0002400/13.08.2024г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал 1 от ДОПК, с което са наложени следните обезпечителни мерки- заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, вкл. и съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ОББ“ АД, „ПИБ“ АД и „Юробанк България“ АД.

С ПНПОМ на жалбоподателя е наложена предварителна обезпечителна мярка – заповор върху 9 бр. МПС.

ПНПОМ с изх.№С240022-023-0002400/13.08.2024г. е обжалвано пред АССГ, който е отхвърлил жалбата на „Ауто-тест-България“ ЕООД срещу Решение № ПО-88/10.09.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

Ревизията е приключила с РА № Р-22221724000788-091-001/12.09.2024г., с който са установени задължения в общ размер на 3 181 921.02 лв.

Въз основа на РА е било издадено Постановление изх. №С240022-139-0002070/04.10.2024г. за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК по ПНОМ, подробно обективирани по-горе, издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място]. Постановлението е съобщено на дружеството на 07.10.2024г.

На 14.10.2024г. е подадена жалба до директора на ТД на НАП С. срещу издаденото ПНПОМ, като с решение № ПИ-317/24.10.2024 г. на директора на ТД на НАП С. жалбата е оставена без уважение.

За да стори това, в решението си горестоящият орган е приел, че постановлението е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП, съобразно чл. 8, ал. 1, т. 3 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 12, ал. 4, т. 1 от ДОПК и чл. 167, ал. 1 от ДОПК, като същото е издадено в установената форма и съдържание и при спазване на изискванията по чл. 196, ал.1, т. 3 от ДОПК. В мотивите на решението е изложил подробни съображения за спазване на нормата на чл. 121, ал. 6 ДОПК. Посочено е, че преценката за затрудненото събиране на задълженията в конкретния случай е направена на база размера на задълженията на дружеството, като е изследван въпросът за наличното имущество. Възприел е доводите на ревизиращите за размера на публични задължения, с оглед направената съпоставка между размера на посочените в РА задължения и наличните материални активи на бъдещия длъжник. Посочено е, че ще се затрудни събирането на публичното вземане и са изложени установените в хода на ревизията факти и обстоятелства, свързани с ревизираното лице, както и данни и доказателства за имущественото му състояние.

Решение № ПИ-317/24.10.2024 г. на директора на ТД на НАП С. е връчено на адресата на 04.11.2024 г., видно от удостоверението за извършено връчване по електронен път.

По делото е приложена и приета административната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може мотивирано да поиска от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В настоящият случай постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган. Същото съдържа посочените в разпоредбата на чл. 196 от ДОПК, реквизити. Посочена е обезпечителната нужда – запазване на имуществото на лицето, с цел събиране на установени публични задължения. Съдът счита, че постановлението за продължаване на наложените предварителни обезпечителни мерки е мотивирано от фактическа и правна страна, съобразно чл. 191, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Преценката върху какво точно имущество на длъжника да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки е предоставена на административния орган, като в разпоредбата на чл. 199 от ДОПК е предвидена възможност и за замяна на наложената обезпечителна мярка по искане на длъжника.

В настоящия случай необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки е мотивирана от органа по приходите с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Посочено е, че в хода на ревизионното производство са установени задължения с издадения РА и че ще се затрудни събирането на публично задължение. Наличието на предпоставки за налагане на обезпечение съгласно чл. 121, ал. 6, вр. ал. 4 от ДОПК се преценява към този момент, като тази преценка е обусловена от съществуващите данни за установения размер на публичното задължение.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК предвижда, че действието на наложените предварителни обезпечителни мерки се продължава с обезпечителните мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5. По делото е установено, че ревизията на „Ауто Тест България“ ЕООД е завършила с издаване на РА № Р-22221724000788-091-001/12.09.2024г., което прави Постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки, на осн. чл. 121, ал. 6 от ДОПК, с изх. № С240022-139-0002070/04.10.2024г. издадено при спазване на определения срок. Нещо повече-от постановлението е видно, че с издадения Ревизионен акт в тежест на дружеството-жалбоподател вече са установени публични вземания в размер, който дори надвишава посочения в постановлението по чл. 121 ал.1 от ДОПК.

В случая са спазени законовите изисквания, доколкото с наложените обезпечителни мерки се цели гарантиране на държавата като кредитор с публични вземания. Обезпечението ще допринесе за удовлетворяване на публичното вземане, предвид характера и размера на установените в ревизията данъци. Важно е да се подчертае, че наложените в хода на ревизията предварителни обезпечителни мерки са привременни и с определен срок на действие /чл. 121, ал. 4 във връзка с ал. 5 от ДОПК/. Ако в хода на ревизионното производство не бъдат установени публични задължения, тяхното действие не се продължава по смисъла на чл. 121, ал. 6 от ДОПК, като в

случай, че с издадения ревизионен акт, бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване на тяхното действие, съгласно чл. 121, ал. 6 от ДОПК с налагане на обезпечителни мерки от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи вече конкретно установените по основание и размер публични задължения, какъвто е настоящият оспорван акт.

Освен условията за налагане на ПОМ, законодателят е предвидил и основания за тяхната отмяна - чл. 197, ал. 3 от ДОПК, а именно: представяне на обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа от длъжника; при липса изпълнително основание или когато не са спазени изискванията за налагане на предварителните обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Предпоставките на чл. 197, ал. 3 от ДОПК са алтернативни и наличието на което и да е от тях е основание за отмяна на ПОМ и обратно - липсата им обуславя неоснователност на подадената срещу тях жалба. Видно от доказателствата по делото, жалбоподателят-длъжник не се позовава и не представя предвидените в закона обезпечения. Втората предпоставка на чл. 197, ал. 3 от ДОПК е неприложима предвид предвидената изрична особена хипотеза и възможността за налагане на ПОМ в хода ревизионното производство.

По отношение на третата предпоставка и с оглед всичко изложено, съдът счита, че са спазени изискванията за наличие на основанията на чл. 121, ал. 6 от ДОПК, вр. чл. 195 от с. к, поради което оспореният акт следва да бъде потвърден.

При този изход на спора и с оглед своевременно отправено искане, на осн. чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 1000 лв. съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в актуалната ѝ редакция Дв.бр.88 от 04 ноември 2022г./

Водим от горното, Административен съд-София град, III отделение, 80 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Ауто Тест България“ ЕООД-ЕИК-, представлявано от А. А. чрез адв.Ж.Й. срещу Решение № ПИ-317/13.10.2024г. издадено от Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за продължаване действието на наложни предварителни обезпечителни мерки изх. № С240022-139-0002070/04.10.2024г. издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП- С..

ОСЪЖДА „Ауто Тест България“ ЕООД-ЕИК-, представлявано от А. А. да заплати на ТД на НАП- С. град сумата от 1000.00 /хиляда/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ